

• οὐ δὲ ὅτι τὰς τιμὰς καὶ τὰς ἀπολαύσεις, ἀπλῶς
 • εἴσι καὶ ἄλλοις καὶ κερδοῦσι. τὸ μὲν γὰρ ἔτι ἔστιν, κα-
 • κού πινος ἀριστὸς ὅτιν' ἀπολαύει δὲ κερδοῦσι,
 • τοῦ ἀπολαύειν κερτασκεύει γὰρ ἀγαθῶν εἰς τὴν καὶ
 • γρηνήσει. καὶ ἴσχυται δὲ εἰς ἀπολαύσεως ἀνὴρ
 • καὶ πένεια, καὶ νόσφ, καὶ τῆς ἄλλας τύχης
 • τῆς φουλας, καὶ ἄλλως. ἀλλὰ τὸ μακρότερον ἐν
 • τοῖς ἐπισημοῖς ὄντι. καὶ γὰρ τὸ διώρισμα καὶ
 • τοῖς ἠθικοῖς λόγοις, ὅτι τοῦτο ὄντι ὁ ἀπο-
 • λαύει, ὃ δὲ διὰ τὴν ἀρετὴν τὰ ἀγαθὰ ὄντι, τὰ ἀ-
 • πλῶς ἀγαθὰ. δὴ ἄλλοι δὲ ὅτι καὶ τὰς κερδοῦσι
 • ἀναγκάσει ἀπολαύσεως καὶ κερδοῦσι (ἔτι) ταῦτα
 • ἀπλῶς. διὰ καὶ νομίζουσιν ἀνδραποῖ τῆς ὁ-
 • δαιμονίας ἀπτα τὰ ἐκ τῆς (ἔτι) ἡδὴ ἀγαθῶν
 • ὡς περὶ τὴν κερτασκεύει λαμπρὸν καὶ κερδοῦσι
 • ἀπτα τὸ τὴν λύσειν μάλλον τῆς τέχνης ἀνα-
 • κείων τοίνυν ἐκ τῆς εἰρημύτων, τὰ μὲν ὑπάρ-
 • χουσι, τὰ δὲ παρεσκευάσει τὸν νομοθέτην.
 • εἰ δὲ κατ' ὄντως ὄντως μετὰ τὴν τῆς πόλεως
 • οὐσας ἐστίν, ὡν ἡ τύχη κυρία κυρία γὰρ ἐπι-
 • ὑπάρχειν πένεια. τὸ δὲ ἀπολαύειν (ἔτι) τὴν
 • πόλιν, ὡς ἐπὶ τύχης ἔργον, ἀλλ' ὅτισημης καὶ
 • κερτασκεύει ἀλλὰ μὲν ἀπολαύει πόλις ὄντι,
 • τὰ τοῖς πολίταις, τοῖς μετέχουσι τῆς πολι-
 • τείας, (ἔτι) ἀπολαύσει. ἢ μὲν δὲ, πᾶσι τοῖς οἱ πο-
 • λῆται μετέχουσι τῆς πολιτείας. τὸ ἄρα σκα-
 • πτόν, πῶς ἀνὴρ γένεται ἀπολαύσει. καὶ γὰρ εἰ
 • πᾶσι ἐν δὲ κατ' ἀπολαύσει (ἔτι), μὴ κατ'
 • ἔκαστον δὲ τῆς πολιτείας, οὕτως ἀρετώτερον.
 • ἀπολαύσει γὰρ τὰ κατ' ἔκαστον, καὶ τὸ πει-
 • τας, ἀλλὰ μὲν ἀγαθὰ γὰρ καὶ ἀπολαύσει γέ-
 • γυνοται δια τῆς πείρας. τὰ πείρας δὲ ταῦτα ὄντι, φου-
 • λας, ἔκαστος, λόγος. καὶ γὰρ φουλας δὲ κερδοῦσι ὄντι,
 • ἀνδραποῖ, ἀλλὰ μὴ τῆς ἄλλων τῆς ζώων ἐστίν,
 • καὶ πῶς ὅτι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχῆν. ἐνί-
 • τε οὐδὲν ὄφελος φουλας. τὰ γὰρ ἔστι μεταβα-
 • λείν ποιείν. ἐνί γὰρ ὄντι διὰ τὴν φύσεως ἐπι-
 • αμορτερίζοντα διὰ τῆς ἐξῶν ὄντι τὸ κέρδιον
 • καὶ τὸ βέλπον. τὰ μὲν οὐκ ἄλλα τῆς ζώων,
 • μέγιστος μὲν τῆς φύσεως ζῆ, μικρὰ δὲ ἐνί καὶ
 • τῆς ἔδουσι, ἀνδραποῖ δὲ καὶ λόγος. μόνον γὰρ
 • ἔχει λόγον, ὡς δὲ ταῦτα συμφωνεῖν ἀλλή-
 • λους. πολλὰ γὰρ παρεχὸς τοῖς ἐπισημοῖς καὶ τὴν
 • φύσειν κερτασκεύει διὰ τὸν λόγον, ἐὰν πεισθῶ-
 • σιν ἄλλως ἔχειν βέλπον. τὴν μὲν τοίνυν φύ-
 • σιν, οἷος (ἔτι) δὲ τοῖς μέλλουσι ὄντως ἐστίν, ἀπολαύσει τὸν νομοθέτην, διακρίσει δὲ κερτασκεύει. τὸ δὲ
 • λοιπὸν ἔργον ἠδὴ παρ' ἐξῶν. τὰ μὲν γὰρ ἐπισημοῖς μαισθῶσι, τὰ δὲ ἀπολαύσει.

At enim ad honores & opes, simpliciter
 sunt optima actiones. nam alterum qui-
 dem illud mali alicuius electio est: hęc au-
 tem contrā, effectioes enim bonorum
 sunt, & generationes. Studiosus enim vit,
 & paupertate, & morbo, & aliis fortunę
 aduersitatibus laudabiliter vitur: verum-
 tamen felicitas in contrariis existit. nam
 & hoc determinatum fuit in Ethicorum
 libris, quod talis est studiosus, cui per vir-
 tutem bona, sunt simpliciter bona. patet
 autem, quod & vus istos necessarium est
 studiosos & bonos esse simpliciter. Qua-
 propter existimant homines, externa bo-
 na causam esse felicitatis: ceu si quis bene
 pulsandi causam putat esse lyram magis
 quām artem. Necessarium est ergo ex his
 quę dicta sunt, alia subesse, alia parare le-
 gis positorem, ex quo secundum votum o-
 ptamus constitutionem ciuitatis in his,
 quorum domina est fortuna: dominam
 enim illam posuimus. sed studiosam esse
 ciuitatem, non est fortunę opus, sed scien-
 tię ac electionis. At studiosa ciuitas est, ve
 ciues qui in republica versantur sint stu-
 diosif, nobis autem omnes ciues participes
 sunt reipublica. Hoc igitur consideran-
 dum est, quomodo fiant studiosif. nam si
 contingat omnes esse studiosos, non autem
 singulos ciuim, sic foret optabilius:
 D sequitur enim ad singulos esse, & omnes
 esse. Atqui boni quidem & studiosif fiunt
 propter tria. Sunt autem hęc tria, natura,
 mos, & ratio. etenim nasci oportet primū,
 ceu hominem, & non aliud animal: & sic
 qualem aliquem secundum corpus & ani-
 mam. Quędam etiam nasci nulla vtili-
 tas est: mores enim mutari faciunt. nam
 aliqua per naturam ad vtrunque apta, per
 mores ad peius vel ad melius conuertuntur.
 E Cętera igitur animalia maximē vi-
 uunt secundum naturam, parum verō ali-
 quid & secundum mores. homo autem
 & secundum rationem: solus enim rationem
 habet. Ita oportet hęc simul concor-
 dare. multa enim præter mores, & præter
 naturam agunt homines propter rationē,
 si persuadearur melius esse aliter agere.
 Natura igitur quales esse oportet eos, qui
 legum positori sint parituri, determina-
 tum est prius. reliquum opus est iam di-
 sciplinę: quędam enim affluendo dif-
 cuntur, quędam audiendo.

1. 2. 3.